

“XIV NIT BIELENCA”

HOMENATGE AL COMPOSITOR

Francesc Andreu i Maimó

Prevere Teatí de Felanitx

(1908-2002)

BÚGER
ILLES BALEARS
2007

"XIV NIT BIELENCA"

HOMENATGE AL COMPOSITOR

Francesc Andreu i Maimó

(1908 - 2002)

1. **Amor de Pàtria** ..... 4'12"
Lletra de Costa i Llobera
2. **La quarta estació** ..... 4'06"
3. **Al paradís** (per a orgue) ..... 5'24"

Missa "Mater Salvatoris"

4. Senyor Teniu Pietat ..... 1'39"
5. Glòria ..... 5'35"
6. Sant ..... 2'00"
7. Anyell de Deu ..... 1'54"
8. **Ave Maria** (per a tenor i piano) ..... 3'50"
9. **Berceuse** (per a piano) ..... 3'45"
10. **Elegia** (per a flauta i piano) ..... 4'27"

Duració del Disc Compacte: 37'16"

CAPELLA TEATINA DE FELANITX

Piano: **Maria Tomàs** · Flauta: **Francisca Rosselló**

Tenor: **Guillem Monserrat** · Orgue: **Bartomeu Manresa**

Coordinació: **Bartomeu Rosselló** · Portada: **Maria Antònia Oliver**

Direcció: **Catalina Puig Soler R.T.**

Enregistraments a la **Porciúncula** de **S'Arenal** i **Sala del Piano** de la
Fundació ACA.

La col·laboració entre la **Fundació ACA** i el **Consell de Mallorca** es remunta gairebé a la creació d'**ACA**, no només perquè entre els seus objectius principals es troba la divulgació i la valoració del patrimoni artístic i cultural de la nostra illa, sinó també perquè desenvolupa una important tasca de reconeixement a la feina incansable dels nostres creadors. És precisament en aquest context on s'emmarca la **Nit Bielenca**, una fita capdal entre les que realitza la Fundació perquè any rere any serveix per reconèixer la labor dels nombrosos compositors i intèrprets que conformen el patrimoni artístic de l'illa.

Enguany l'homenatjat és **Francesc Andreu i Maimó**, prevere teatí de **Felanitx** (1908- 2002), el qual ha deixat un important llegat de composicions musicals que tornaran al record de tots gràcies a l'enregistrament d'un disc compacte amb les veus de la **Capella Teatina**, formació que enguany compleix 68 anys d'existència i que comença una nova etapa sota la direcció de **Francisca Rosselló**.

Les obres del **Pare Andreu** són essencialment de caràcter religiós i de lectura complicada, però plenes de referències a l'illa de **Mallorca**, de la qual va romandre allunyat durant llargues temporades. Mostra de l'enyorança que sentia són la *Missa Salvatoris*, escrita al 1933 i inspirada en la tragèdia que va passar a **Felanitx** l'any 1844 quan se celebrava el viacrucis el dia del Ram, o *Amor de pàtria*, que no és més que un poema musicat de **Costa i Llobera**, un cant a la nostra illa.

Des del **Consell de Mallorca** esperam que tant els veïnats del poble de **Felanitx** com la resta de ciutadans de l'illa puguin conèixer a través del disc i el llibret l'obra del compositor felanitxer, que dedicà gran part de la vida a la composició musical.

Joana Lluïsa Mascaró
Vicepresidenta i consellera de Cultura i Patrimoni
del Consell de Mallorca

Es un honor i un orgull pels felanitxers amants de la música que la **Fundació ACA** enguany ha decidit dedicar la ja coneguda **Nit Bielenca** al compositor felanitxer **P. Francesc Andreu CR**.

Com bé diu el seu amic felanitxer **Francesc Riera** quan parla del **Pare Andreu** el fet que nasqués a **Argentina** per ell no fou més que un incident dins la seva vida perquè per ell **Felanitx** i **Mallorca** eren dos punts de referència.

És cert que el seu camp específic no va ésser la música però així hi tot va escriure bastantes composicions de les que algunes en trobareu a n'aquest **CD** cantat per la **Capella Teatina**.

La iniciativa que ha duit a terme la **Fundació ACA** mereix el reconeixement de l'excel·lentíssim **Ajuntament de Felanitx** per això hi hem volgut col·laborar. El **P. Andreu** va néixer a **Argentina** el 17 de maig de 1908 i morí a **Roma** dia 22 de maig de 2002 però sempre es sentí felanitxer perquè a la Vila hi va passar els seus anys d'infantesa i adolescència quan els seus pares varen decidir instal·lar-se definitivament a **Felanitx** quan ell tenia tres anys.

Sigui la edició d'aquest **CD** i la **Nit Bielenca** pels felanitxers una manera més de conèixer el nostre patrimoni cultural i de divulgar obres d'un músic felanitxer.

Catalina Soler Torres
Batlessa de Felanitx

La **Fundació ACA** ha impulsat, des de la seva creació, projectes de conservació i divulgació del patrimoni cultural i artístic de la nostra terra alhora que ha tingut la mirada sempre posada en la investigació i el desenvolupament de les noves formes musicals. Les nombroses activitats que, en aquesta línia, organitza a la seva seu de **Búger** i a altres espais culturals de **Mallorca** troben el màxim exponent en els "*Encontres Internacionals de Compositors*", una fita cabdal per a la creació musical més actual.

La "**Nit Bielenca**", que aquest any arriba a la seva **XIV** edició esdevé la trobada i la festa amb la que acaba tot un procés de feina voluntariosa i constant que la **Fundació ACA** promou en el camp de la recerca musical i de la recuperació i divulgació dels compositors i intèrprets que conformen el nostre patrimoni musical.

L'edició d'aquest any reconeixerà la feina del compositor **Francesc Andreu Maimó** (1908 - 2002) i la **Capella Teatina** de **Felanitx** posarà veu a les seves composicions.

La **Fundació "SA NOSTRA"**, una vegada més, fa costat a **ACA** i es suma a aquest homenatge de recuperació i difusió del nostre patrimoni musical.

Per molts d'anys!

Andreu Ramis Puig-gros
Director gerent de la Fundació "SA NOSTRA"

Enguany que la **Capella Teatina** compleix els seus **68** anys, és també el moment en que tancam la tercera etapa de la seva existència. Una etapa que ha durat 20 anys plens de vida i feina ben feta i que ha tingut com a Directora a **Sor Catalina Puig Soler**, Religiosa Teatina.

Durant aquests 20 anys, la **Capella** ha viatjat a Itàlia on ha intervingut a les Basíliques de Sant Pere, Sant Andrea della Valle, Assís i Nàpols, i a una sortida a la Península, també a Béjar i al Santuari del Castañar.

Ha participat a les gravacions per a la **Nit Bielenca** dedicada al **P. Aulí** i s'encarregà de la dedicada al **P Miquel dels Sants Capó**, el seu fundador. Ha promogut la presentació i gravació de les músiques de l'obra de teatre "*Un Ciutadà a Matances*", Ha intervingut al concert commemoratiu del 50 aniversari de la fundació de la confraria del Convent de Sant Agustí i n'ha procurat l'enregistrament.

Ara per cloure aquesta tercera etapa, la **Capella** ha volgut acomiadar la seva volguda Directora **Sor Catalina** amb l'enregistrament d'aquest **CD** corresponent a la **Nit Bielenca** d'enguany en homenatge al nostre compositor felanitxer **P. Francesc Andreu**, Teatí.

Hem tingut l'honor de comptar amb la generositat del **Rdm. P. General D. Valentín Arteaga** qui ha fet una radiografia de l'ànima del **P. Andreu** i la col·laboració del **P. Gaetà Rosell** qui n'ha redactat la biografia. A tots dos, molt agraïts.

Amb motiu d'aquesta gravació hem reunit a les persones que poguessin ajudar-nos i que hagin estat cantaires durant l'etapa. Així la portada del **CD** l'ha realitzada na **Maria Antònia Oliver Vadell**, llicenciada en Belles Arts i que ja ha intervingut en altres ocasions. El nostre organista **Bartomeu Manresa Servera**, professor d'orgue ha estat l'encarregat d'enregistrar la part d'aquest instrument. Na **Maria Tomàs Oliver**, professora de piano del Conservatori de Ciutat ha fet possible la gravació d'una peça, i juntament amb na **Francisca Rosselló Monserrat**, professora de flauta, sotsdirectora de la Banda de Música ha enregistrar una peça de cambra. I finalment el nostre tenor **Guillem Monserrat Ballester**, cantaire també de la Coral de la UIB, acompanyat d'orgue canta una Ave Maria. I repeteix, tots són cantaires d'aquesta darrera etapa. Agrair també la col·laboració de **Josep Maria Borràs Sbert** professor de bombardí i trombó a qui hem encarregat una anàlisi entenedora per els profans de la música del nostre homenatjat.

Avui en acomiadar a Sor Catalina Puig, donam la benvinguda a la nova Directora na Francisca Rosselló.

Miquel Vadell Roig
El President

“XIV NIT BIELENCA”

HOMENATGE AL COMPOSITOR

Francesc Andreu i Maimó

(1908 - 2002)

- Dissabte dia **29** de setembre a les **19'00** hores.
-

La **Fundació ACA/Àrea Creació Acústica**, vos convida a la
“XIV NIT BIELENCA” - Homenatge al compositor
FRANCESC ANDREU I MAIMÓ de Felanitx

A les **19'00** hores trobada de tots els assistents a l'Ajuntament de Búger, on serem rebuts per l'Il·lm. Sr. **Pere Perelló**, Batle de l'**Ajuntament de Búger**.

A l'acte contam també amb la presència de l'Hble. Sra. **Joana Lluïsa Mascaró**, Vicepresidenta i Consellera executiva de Cultura i Patrimoni del **Consell de Mallorca**, l'Il·lma Sra. **Catalina Soler**, Batlessa de l'**Ajuntament de Felanitx**, el Reverendíssim Pare General Teatí **Valentín Arteaga y Sánchez-Guijaldo**, el Sr. **Andreu Ramis**, Director Gerent de la **Fundació “SA NOSTRA”**, el Sr. **Joan Parets** del **Centre de Recerca i Documentació Històrico-musical de Mallorca** i el Sr. **Antoni Caimari**, President de la **Fundació ACA**.

Tot esperant la vostra assistència a l'acte, rebeu una cordial salutació.

PATRONAT DE LA FUNDACIÓ ACA

ACTES

PLAÇA DE SANT PERE DE BÚGER

Trobada amb la **Banda de Música de Felanitx** dirigida per **Francisca Rosselló Monserrat**, ens oferirà un cercaviles:

Felanitx (Pasdoble) ..... Bernabé Sanchís

I un breu concert:

Floreciendo (vals de concert) ..... Onofre Prohens

Suite Mallorquina ..... Bartomeu Artigues

ESGLÉSIA DE SANT PERE DE BÚGER

Parlaments i Homenatge al Compositor *Francesc Andreu i Maimó*

Missa-homenatge al **P. Francesc Andreu Maimó**, cantada per la **Capella Teatina de Felanitx**. Concelebrada i presidida pel **Rdm. P. General D. Valentín Arteaga**.

Senyor teniu pietat

Gloria

Tots els pobles de la terra

Ave Maria

Sant

Anyell de Dèu

Missa Mater Salvatoris

“ “ “

Solista: **Jaume Sbert**

Solista: **Guillem Monserrat**

Missa Mater Salvatoris

“ “ “

Ninna Nanna

arr. per a 3 flautes: **Francisca Rosselló**

Flautes: **Francisca Rosselló - Francisca Muñoz - Mercè Medina**

Orgue: **Bartomeu Manresa**

Direcció: **Catalina Puig Soler RT**

Intervenció de la Capella Teatina

Units Com Brins

Lletra: **Jaume Oliver Oliver**

Comiat a **Sor Catalina**

Himne de Felanitx ..... **Miquel dels Sant Capó Adrover**

FUNDACIÓ ACA - Son Bielí, Búger

Sopar de productes autòctons a l'aula de **Gastronomia mallorquina - CUINA ECOLÒGICA**.

Preu: **10 €**

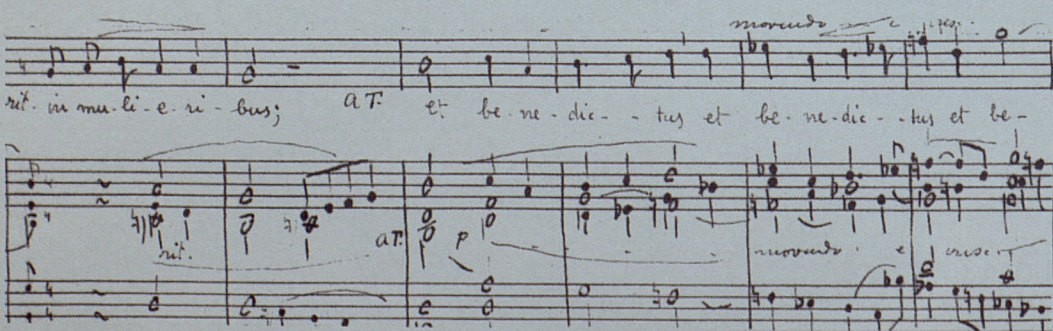
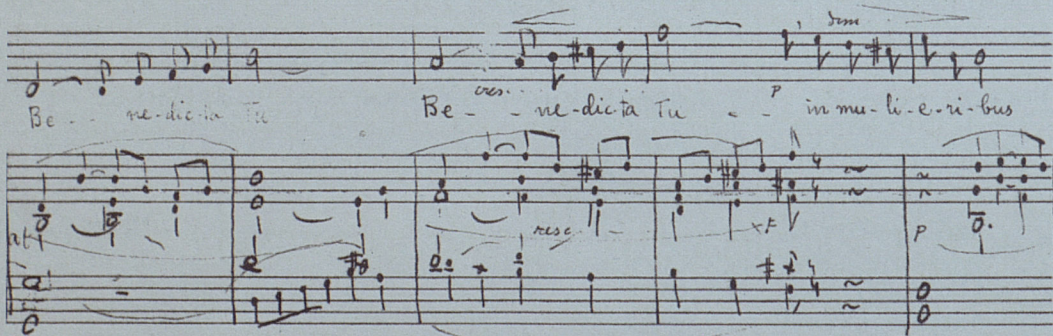
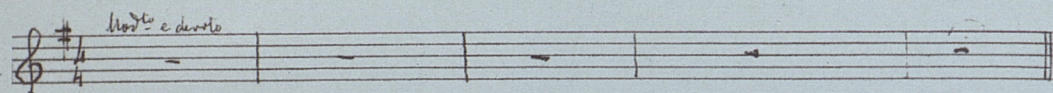

Ave Maria

(A la Mare e Jeju de S. Salvador)

per Soprano e Tenor

" Ave Maria "

RECUERDO DEL P. FRANCISCO ANDREU

La Junta Directiva de la "Capella" Musical Teatina de San Alfonso de Felanitx me pide unas cuantas palabras reunidas en las que recuerde al P. Francisco Andreu, uno de los más ilustres miembros de la Orden de Clérigos Regulares de las últimas décadas. Se me ocurre incluso el título de la colaboración: "Radiografía del alma del P. Andreu". Naturalmente, claro que un servidor desearía poder ofrecer con todo acierto una como a manera de aproximación a la trayectoria humana tan varia, tan rica, tan fecunda, del prestigioso religioso mallorquín. Trataré con humildad de intentarlo.

Lo primero que debo decir es que por razones y circunstancias diversas mi relación con el P. Andreu fue siempre una relación admirada. Le recuerdo con muy grande devoción. Desde el primer momento en que tuve la oportunidad y el regalo de tratarle, cuando mis años de estudiante en Roma, advertí, sorprendido, con cuanta modestia y discreción iba envuelto por la vida aquel padre que parecía caminar arrimado a sí mismo como para poderse sostener y no salirse de la raya.

Conservo una impresión muy especial de la figura del P. Andreu. Parecía vivir más por dentro que por fuera. El mundo, se dijese, le vibraba y le cantaba al otro lado de las anécdotas o en el envés de los sucesos. Era una persona, así lo percibía uno, que no se demoraba en los entretenimientos, y como resulta que veía escasamente con sus "ojos de tierra", una vez le oí a él mismo esta expresión, procuraba esforzarse en mirar el trasfondo de la realidad. Era como si de antemano él ya supiera que acontecería esto y lo otro y lo de más allá: el revuelo inefable de una palabra, el despabilo de la llama de un color, el sonido de las cosas, la música de cuanto viene y va... El P. Andreu, bien lo recuerdo, iba y venía entre nosotros preocupado, menesteroso y seguro a la vez, de no tropezarse con nada ni nadie: una postal con ventanas al mar, un grupo de niños jugando en la plaza del pueblo, un plato de ceniza, un cestillo de nieve, la mirada aviesa de cualquiera, una falta de tacto de algún hermano de comunidad... Como suele decirse, no veía tres un burro, pero he de confesar que no he conocido otra persona en el mundo que contemplase las cosas tan claras como él solía hacerlo. Tomaba el paisaje todo entre las manos, o un poema, o la revista "Providencia", o el cuaderno de las Fiestas de San Agustín, y se lo arrimaba a los párpados. La vida entera entonces la contemplaba de bulto. Y ponderaba, discernía y sacaba consecuencias, y el pensamiento se le deslumbraba al advertir que todo está poblado de sorpresas, de mensajes, de sonos.

Tenía, a mi juicio, un corazón de niño. O la inocencia. Era su territorio el de la benevolencia y la admiración. Disfrutaba descubriendo las virtudes y méritos de los demás y gustaba ponderarlas. Amaba a la Orden Teatina y se refería a ella siempre en primera persona del plural. Trabajó por ella hasta estrujar la última gota de luz de su mirada. Fue lo que se dice un buscador y un peregrino incansable a los manantiales inagotables del ser, del fulgor. Con los años se fue acercando todo él a las cercanías de la centralidad carismática del Clérigo Regular y lo ensayó todo, como Dios quiere y manda: la filosofía, la teología, la poesía, la música... Y la verdad es que cuanto tocaba lo hacía con acierto.

Uno se pregunta si esto lo da o no Felanitx. Algo, desde luego, tiene que tener la Ciudad que se contagia a sus hijos. Felanitx, esa porción tan peculiar de la Isla de Mallorca, posee mucha trascendencia y capacidad de adivinación. El P. Andreu era todo Felanitx. Y de San Alfonso. Hace muy bien la Capella Teatina en recordarle. El recuerdo hace siempre bien.

En nombre de la Orden agradezco a la Junta Directiva el merecido homenaje organizado en S. Alfonso en honor del P. Francisco Andreu, uno de los teatinos más representativos últimos, a quien tuve un respeto inmenso, y de quien guardo un recuerdo entrañable.

P. Valentín Arteaga, C.R.

Prepósito General

Roma, julio de 2007

FRANCESC ANDREU I MAIMÓ
PREVERE TEATÍ DE FELANITX
ENTRE LA MÚSICA I LA HISTÒRIA

de Gaietà Rossell i Clivillers,
escrit a Roma el 20 de juliol de 2007

*Ho composto un "Te Deum" a 2 v. p. per la messa novella del p. Rossell
e dei padri Partigno. Bianchini e Ferretti.*

*L'ho consegnato per rivederlo al Sig. Pulcini che, dopo Annoscia di Bari, fu il mio primo
Maestro di armonia.*

Signore abbi pietà di me, se mi distraigo alquanto.

Sento in me l'armonia della "natura" che Tu mi hai data.

Ne sarai contento, Signore, di queste che faccio?

Adesso mio Mtro. sarà P. Martorell.

(P. Francesc Andreu a Notes Íntimes, 21/02/1957)

NEIX A SAN PEDRO, BUENOS AIRES, ARGENTINA, EL 17 DE MAIG DE 1908

El 8 de maig de 1908 a Felanitx s'hi celebrava la festa de sant Miquel. Va fer molt bon dia i a la processó i festa de Sant Salvador, hi acudí molta gent. El 15 de maig, també a Felanitx, hi hagué la festa popular i religiosa de Sant Isidre a S'Horta. I mentre el 24 de maig, festa de santa Rita, Mossèn Antoni Tauler tornava d'Argentina, al Convent de Felanitx es beneïa una estàtua de Sant Agustí, feta per l'escultor Guillem Galmés, "la que duen a la processó de Completes de Sant Agustí" anota l'historiador Pere Xamena Fiol.

El 17 de maig d'aquest 1908, a milers de kilòmetres de Felanitx, a San Pedro, Buenos Aires, Argentina, un matrimoni felanitxer, format per en Domingo Andreu i n'Antònia Maimó, s'estremia de joia pel naixement d'un nin, que trigarà gairebé mig any en ser batejat. Quan sos pares dugueren el segon de la família a les fonts baptismals de San Pedro, el 6 de novembre de 1908, li fou imposat el nom de Francesc. El gran nomia Domingo i el darrer es dirà Jaume. I d'aquesta dilació en ser incorporat pel baptisme al Crist, nostre Senyor, se'n doldrà mes tard el pare Francesc Andreu, tot disculpant-ne però els seus pares amb aquestes paraules que deixà escrites a mà en la carpeta identificativa nº 92 de la província teatina de la Immaculada i Sant Alfons: *"Questo lungo spazio di tempo è dovuto - come mi spiegò mia madre - al trambusto e alla situazione socio-religiosa in cui i miei genitori si trovano, di recente emigrati in Argentina."* Aquest llarg espai de temps fou degut, com em va explicar ma mare, al trasbals i a la situació socioeconòmica en què es trobaven els meus pares, emigrats feia poc a Argentina.

El fenomen de l'emigració de felanitxers a Amèrica, a Sud-Amèrica, a l'Havana, Xile i Argentina queda ben reflectit en el llibre de Pere Xamena, *Anys enrera. Felanitx: 1560-1930*, on s'hi troben les següents dades: el sis de novembre de 1908, quan a Felanitx es festejaven els 50 anys d'ordenació presbiteral de Sant Pius X, un grup de felanitxers sortia cap a Xile i un altre cap a Argentina. Eren els anys de l'emigració massiva de mallorquins en cerca de treball a terres americanes de llengua castellana. El 23 de setembre de 1907, havia sortit una expedició de treballadors felanitxers cap a Argentina. Un any abans, el 3 de novembre de 1906, un grup de famílies felanitxeres eren partides "cap a Amèrica", tot

seguint l'exemple d'aquells 25 compatricis que ho havien fet a finals d'octubre d'aquell mateix any i dels que, el 9 de desembre del 1905 havien emigrat a l'Havana. Consta també que, el 29 de setembre de 1904, una altra expedició d'uns 50 felanitxers partia vers la Amèrica del Sud per a establir-se en aquelles terres i - anota el Cronista - "no és la primera ni l'última que surt, car ja se'n preparen d'altres". Al llibre de Mossèn Xamena, hi trobo també que el 1er d'octubre de 1909 s'embarcà "un grup de felanitxers cap a Amèrica" i que l'any següent, 1910, a principis de març i de desembre sortiren sengles grups de felanitxers cap a Sudamèrica o Amèrica, com millor us plagui dir. No sabem, tanmateix, amb quin grup d'aquests emigrats a Argentina anaven els pares de Francesc Andreu i Maimó. El cert és que, ben aviat, la família Andreu i Maimó tornà a Mallorca, duent un nou fill al coll o en braços. I és també cert que quan el 1946, un altre felanitxer posava els fonaments de l'actual presència teatina en Argentina, l'ajut i l'agombol vingué d'antics Adrovers i Llaneres que en aquella terra sí que hi havien arrelat.

ÉS CONFIRMAT A FELANITX, MALLORCA, EL 17 DE MAIG DE 1912

No hem pogut esbrinar el dia i l'any, en què el nin Francesc Andreu i Maimó trepitjà, per primera vegada, terra felanitxera, la seva ciutat pairal, Felanitx. Ho dic per allò de les providències, en lloc de coincidències, que envoltaren la infància del P. Francesc Andreu i Maimó. L'any 1910, quan encara no assolía el dos anys d'edat, "la Congregació dels Alfonsins o Ligorins, va ser agregada pel papa Pius X a l'ordre teatí" revifant la llavors minvant Companyia de Clergues Regulars, fundada a Roma, en 1524, per Sant Gaietà i el venerable Joan Pere Carafa, bisbe de Chieti, futur bisbe de Roma amb el nom de Pau IV. Sant Gaietà no era desconegut a Mallorca. De temps enrere se li retia culte tant a Ciutat com a Felanitx i a d'altres contrades mallorquines. Nogensmenys, els ligorins esdevinguts teatins, volgueren la seva estàtua al costat de la de Sant Alfons. El 25 de setembre d'aquell any, "a Sant Alfons beneïren una estàtua de Sant Gaietà", la primera del segle XX en tota l'Illa. 38 anys més tard, les "Providències" - ara en majúscules, si us plau! - de Mossèn Miquel Sureda i Maria Escalles Obrador, s'incorporaran a les Teatines de la Venerable Úrsula Benincasa de Nàpols, fent d'eixa manera que Felanitx esdevingués, per a sempre més, l'indiscutible segon bressol de Teatins i Teatines a l'Església.

Curiosament, el dia en què el nin Francesc Andreu i Maimó en feia 4 d'anys, el 17 de maig de 1912, el Bisbe de Mallorca, present a Felanitx, el confirmà, d'acord amb l'antic ritus i ordre sacramental de la iniciació cristiana: baptisme, confirmació i eucaristia. Manllevo la data al citat Pere Xamena: "el Bisbe confirmà nins i nines". El bisbe era el Dr. Campins i, entre els nins i nines confirmats, hi era també el fill de Domingo Andreu i d'Antònia Maimó. El bisbe havia arribat a Felanitx al capvespre del 15. El 16 pujà a Sant Salvador per a rebre una Peregrinació franciscana de tot Mallorca. El 17, "confirmà nins i nines" i el 18, consagrà l'altar de pedra de la capella del Nom de Jesús. Amb l'Esperit Sant rebut "*ad robur*" un dia abans, el futur prevere teatí de Felanitx Francesc Andreu i Maimó, quedà consagrat rei, sacerdot i profeta, participant així del sacerdoci reial de Jesús, el Crist, ço és l'Ungit d'Esperit Sant. Quatre mesos abans, el febrer de 1912, els Ligorins, ara Clergues Regulars Teatins, havien llençat al vol el primer número imprès de LUZ Y VIDA, la "*revista mensual para fomento de buenas lecturas en los hogares, publicada por Padres Teatinos con aprobación eclesiástica*" que encara avui cueja amb el nom de PROVIDÈNCIA i el subtítol de "Boletín de la Familia Teatina".

Als seus quatre anys, doncs, aquest fill de Felanitx quedà ungit no sols d'Esperit Sant per via del sagrament de la Confirmació, sinó ungit també d'aquell esperit, en minúscula si us plau!, felanitxer, mallorquí i teatí que el va caracteritzar, ni més ni pus, tota la vida.

Heus ací un grapat de noms i temes clau per a capir i endinsar-se en la minyonia d'aquest infant espavilat que Déu, des de tota l'eternitat, va escollir per a recordar a tothom, als d'ahir, als d'avui i als que vindran més endavant, quina és la identitat i la veritable història dels Teatins. De primer, Francesc i sos dos llinatges sagrats, Andreu i Maimó; nat de Déu a San Pedro, Argentina i ungit d'Esperit Sant i d'esperit felanitxer, quatre anys després, a Mallorca. L'èxode de molts de sos fills a terres Llatinoamericanes i llur presència, al llarg del segle XX, en totes les cases teatines del món. San Pius X i Miquel Sureda, els Ligorins i Sant Alfons. Filles de la Providència i Sant Agustí...

Amarat d'eix bàlsam felanitxer i de la sapiència espiritual, en Francesc Andreu esdevindrà anys després un punt de referència per a tots aquells homes i dones que, d'una manera o altra, han professat o la "*apostolica vivendi forma*", la "*vita apostolica*", instaurada a l'Església per En Joan Pere Carafa, bisbe de Chieti, i En Gaietà de Thiene el 14 de setembre de 1524, o les *Regole lasciate dalla Ven. Madre Orsola Benincasa, fondatrice della Congregazione delle Reverende Monache Teatine e Romitaggio, ambidue i luoghi sotto il titolo della S.S. Concezione di Nostra Signora* / Regles deixades per la Ven. Mare Úrsula Benincasa, fundadora de les Reverendes Monges Teatines i Ermitatge, l'un i l'altre lloc sots el títol de la Santíssima Concepció de Nostra Dona.

FA LA SEVA PRIMERA PROFESSIÓ TEATINA, EL 14 DE SETEMBRE DE 1924

Potser ningú no recorda el dia i l'hora en què fou plantat, a la clastra de Sant Alfons de Felanitx, el lledoner que avui la identifica. Sabem tanmateix que, després de haver-hi jugat un grapat d'anys el fill de Domingo Andreu i Antònia Maimó, el 7 de gener de 1920 sos pares se l'endugueren, tendre com un ametlló, amb una dotzena d'anys a l'espatlla, a la casa teatina de Son Espanyolet, a Ciutat de Mallorca. Era la primera vegada que el nin anava a Ciutat? La primera vegada que contemplava, embadalit, la Seu i els vaixells de la badia de Palma?. No ho sé! Em consta nogensmenys que l'infant era tan savi i despert que, el 13 de setembre de 1923, amb 15 anys complerts i cabals, ja li van donar l'hàbit teatí de Sant Gaietà i el van fer entrar al noviciat

Mai més no va oblidar la seva primera professió, amb vots simples, feta el 14 de setembre de 1924, dia en què es commemorava el IV Centenari de l'aprovació pontifícia de l'Ordre Teatí i del seu naixement a Sant Pere del Vaticà el 14 de setembre de 1524. Quatre, tots ells de la Companyia de l'Amor Diví, en foren els fundadors o els primers teatins de la història: en Joan Pere, bisbe de Chieti; en Gaietà, prevere de Vicenza, i llurs dos companys en Bonifaci de' Colle i en Pau Consiglieri. Quatre foren també els novicis que, a Felanitx, abraçaren aquell any l'institut teatí, aprovat per Climent VII el 24 de juny de 1524. Així doncs, *ad perpetuam rei memoriam*, en memòria perpètua del Centenari conveniren aquells novicis que cada un d'ells adoptaria el nom d'un dels quatre fundadors. Somiaven ressuscitar, en ple segle XX, a Felanitx i en benefici de tot el món, aquella santa quadriga de clergues que dugué el Clergat del segle XVI a una veritable restauració de la "**vida apostòlica**", la "*apostolica vivendi forma*" en una Església "*in se sine ruga, licet in Ministris prostituta*". / Ella sense cap arruga, però prostituïda en els seus Ministres. La idea finalment no va quallar per mor del novici que havia de nòmer Bonifaci. Però, el desig de dur els Ministres de l'Església a viure com Sant Gaietà, va arrelar tant en el cor de Francesc Andreu, que, als 16 anys, deixava Mallorca i emigrava cap a Itàlia, on hi va treballar fins al final de sa vida, gloriosament traspassada a la casa del Pare el 28 de maig de 2002.

A ITÀLIA, DE LA TARDOR DE 1924 FINS L'HORA DE SA MORT

Deu anys després, ço és el 16 d'octubre de 1934, el teatí Francesc Andreu i Maimó emetia, com llavors ho prescrivien les Constitucions, la professió perpètua, fent els vots solemnes de pobresa, castedat i obediència. Havien transcorregut 10 anys de quan, a la tardor de 1924, inicià el seus estudis de filosofia a la Pontifícia Universitat Gregoriana, obtenint-ne el doctorat en 1927. Dedicà dos anys de sa vida a la docència de matèries eclesiàstiques al nostre Seminari del *Monte Soratte*, província de Roma, tornant en acabat a l'esmentada Universitat, la més teatina de les Universitats romanes, on obtingué la Llicència en Teologia l'any 1933. En aquest Any Sant de la Redempció, el 15 d'abril, Vigília de la Pasqua, i a la capella del Seminari Romà de Sant Joan del Laterà, rebé l'ordenació presbiteral.

Arribava melangiosa la tardor de 1934, quan el novell prevere teatí de Felanitx, doctor en filosofia, llicenciat en Teologia, i profés de vots solemnes, fou destinat a la sagrada casa de sant Pau el Major de Nàpols per a fer d'assistent i ajudar al Mestre de novicis. Fou allí, sota l'ombra protectora dels nostres Sants, on iniciava aquella dècada d'anys que el cisel·laren teatinament i històrica per a sempre. Tornarà un altre cop a Morlupo, Roma, la Casa d'Estudis de l'Ordre a Itàlia, per a ser-hi professor de ciències eclesiàstiques i prefecte dels joves teatins en provació. Mentre, del punt de vista pastoral, fornirà son ajut ministerial als Rectors de Morlupo, Castelnuovo, Rignano, etc. els diumenges i festes de guardar. Predicarà exercicis espirituals a les Religioses dominiques de Sant Miquel a Morlupo, als Teatins de Roma, a les Teatines de Nàpols i ultrapassant l'estret de Messina, predicarà també als Teatins i Teatines de Palerm, Sicília. Ben aviat la Itàlia peninsular i part de la insular no tindran pus secrets per a l'historiador felanitxer de l'Ordre Teatí.

PREPÒSIT DE LA REOBERTA CASA TEATINA DE BARI, ITÀLIA (1941-1944)

A la vida del pare Francesc Andreu i Maimó tenen una importància cabdal els tres anys (1941-1944) passats a Bari a la antiga seu dels Teatins, l'església del Santíssim Salvador i Sant Gaietà. Hi anà l'any 1941 per a predicar-hi la novena de sant Gaietà i s'hi va quedar. Calia un teatí per a succeir al P. Bartomeu Quetglas, destinat llavors a Estats Units d'Amèrica i més tard elegit Prepòsit General de l'Orde. Foren tres anys, durant els quals, si més no, l'arquebisbe, Mons. Marcello Mimmi, després Cardenal de la Santa Església de Roma, li confià el càrrec d'Actuari al Tribunal eclesiàstic de la diòcesi i el Mestre Sabino Annoscia, li dictà les primeres lliçons d'harmonia en vida seva que rebé, no sense escrúpols de consciència. Escrivia, de fet, el 21 de febrer de 1957: "He compost un "Te Deum" a 2 v. iguals per a la missa novella del P. Rossell i dels pares Partigno, Bianchini i Ferretti. L'he consignat, per a revisió, al Sr. Pulcini, el qual, després de l'Annoscia de Bari, fou mon primer Mestre d'harmonia. Senyor, perdoneu-me si em distrec una mica. Sento dintre meu l'harmonia de la "naturalesa" que tu m'has donat. N'estaràs content, Senyor, d'això que faig? Ara, mon Mestre serà el P. Martorell."

Malauradament els ulls del Pare Francesc s'enterbolien cada dia més, per mor d'una mioopia, contra la qual va lluitar fins al final de sa vida. Tot i això, sa ploma no deixà mai de traslladar al paper les harmonies dictades per la "naturalesa" que Déu li havia regalat. Llegiu-les. Hi sentireu les harmonies de tots els rossinyols i cançons que refilaven i es congriaven en son cor. Eren el ressò de les músiques que havia escoltat a Mallorca i a tots els antics reialmes d'Aragó, Nàpols i Sicília, enriquides sempre amb la deixa del geni teatí, que ell tan bé coneixia.

DEU ANYS A ITÀLIA SOTA ELS ESTRALLS DE LES BOMBES I LES SEQUELLES DE LA II GUERRA MUNDIAL (1944-1954)

A l'estiu de 1944 el P. Francesc Andreu i Maimó, era ja de retorn a Roma. El P. Gabriele Darida, que fou 12 anys Prepòsit General de l'Orde, descriu així aquells anys de sa vida: "Les circumstàncies bèl·liques d'aleshores havien impedit al P. Andreu de volar al capçal de son pare que, l'any 1944, havia passat a millor vida. Pugué, però, assistir l'any 1960, en la darrera etapa de sa vida, a la seva mare, mareta, marona, madò Antònia Maimó, per a pagar-li, amb son ministeri presbiteral, totes les pregàries i atencions amb les quals ella, des de Felanitx, l'havia sempre sostingut i confortat. Circumstàncies d'altre tipus li impediren de confortar, en son trànsit, el germà gran Domingo i son germà petit, en Jaume, caigut als dinou anys, el 26 de maig de 1938, al front de Balaguer, Catalunya, durant la incivil guerra que va ensangonar gairebé totes les terres de les antigues Espanyes en revolta.

En tornar de Bari a Roma, passà a la casa general dels Teatins de Sant Andreu della Valle. Reemprengué llavors ses antigues activitats, anant un cop per setmana a Morlupo, Roma, tant per dictar lliçons com per ajudar als que les rebien de fora.

L'any 1945 marca el terme a *quo* /a partir del qual la vida del Pare, rica i plena, donarà els millors fruits amb els quals enriqué el món i l'Església. Estimulat llavors pel Pare General, D. Joan Llabrés, funda la revista REGNUM DEI, *Analecta Theatina*, però des de 1948 anomenada REGNUM DEI, *Collectanea Theatina*, que li donà tanta glòria. Tot son bagatge de reflexió filosòfica i teològica, tota sa tasca de recerca i d'estudis històrics, fets durant els 50 anys que van de 1945 a 1995, ha romàs plasmada en aquella llista impressionant de títols, feta d'articles, assaigs, estudis, llibres i tractats, que els senyors Jorge Piedad i Jorge Campa de Mèxic curaren de publicar, en 1995, a les planes de la revista esmentada. "Ens limitem, escriu el P. Gabriele Darida, a senyalar alguns treballs que no van sortir a les planes de REGNUM DEI. En primer terme, *Le lettere di San Gaetano da Thiene* (Città del Vaticano, 1954, pp. 146), edició crítica de les cartes i escrits de Sant Gaetà a la col·lecció *Studi e Testi* (nº 177). Ve després la biografia de Sant Josep Mª Tomasi, *Pellegrino alle sorgenti*, 1986, any de sa canonització, amb gairebé 570 planes de text i il·lustracions que fan de l'obra una veritable i completa enciclopèdia tomasiana. Segueixen assaigs i obres d'estudi i recerca sobre alguns eminents teatins: en Gioacchino Ventura de Ráulica, orador, filòsof i polítol del segle XIX; el biblista Antonio Agellio del segle XVI; el teòleg i jurista Tommaso del Bene i l'arquitecte Francesco Grimaldi, morts al segle XVII. Són encara més nombrosos els títols firmats pel Pare Francesc Andreu en obres enciclopèdiques de prestigi universal com ara el *Dictionnaire de Spiritualité*, el *Dizionario degli Istituti di Perfezione*, la *Bibliotheca Sanctorum*, la *Enciclopedia Cattolica* i el *Dizionario Biografico degli Italiani*."

Recordem, afegeix el P. Gabriele Darida, General de l' Orde de 1991 a 2003, els serveis de govern i animació espiritual que el P. Francesc Andreu prestà a l'Ordre teatí. Fou elegit, pels Capítols Generals, Consultor General de 1947 a 1953; Consultor i Secretari General de 1953 a 1959; Vicari General de 1959 a 1965 i un cop més Consultor General de 1965 a 1971. Ultra això, cal recordar els nombrosos viatges fets per a dictar cursets d'espiritualitat i de història teatina, tant a Itàlia com a Espanya, als Estats Units d'Amèrica i als Estats Units Mexicans, a Brasil i a Argentina. Caldria esmentar, com una fita important de sa vida, la Peregrinació a Terra Santa (1957) i les visites fetes a d'altres llocs i santuaris marians del món, que li permeteren endinsar-se en aquella atmosfera mística en la

qual respirava, pràcticament com un peix sota l'aigua. Guardons, membresies de prestigi, diplomes i altres distincions acadèmiques que li foren conferits, els mantingué amagats durant tota sa vida. Ah, la seva humilitat, sa mirada climent, dolça, serena i el seu enraonar sense críts ni escarafalls!

La música li bullia dins del cor. I heus ací perquè avui, recollida tota la seva producció musical, hom li dedica, ben merescuda i guanyada a pols, aquesta Nit Bielenca 2007. Bastarà repassar els catàlegs de les seves obres i composicions musicals, ordenats cronològicament i temàtica pels seus amics en Bartomeu Rosselló i en Flavio Colusso, per a capir que, de la seva arribada a Roma en 1924 fins el 28 de maig del 2002, el Pare Andreu visqué escoltant en son cor la remor de les harmonies que hi glatien i s'hi congriaven, vessant al piano o escrivint damunt de paper ratxat aquells regalims de melodies i simfonies fruits de la "naturalesa" que Déu li havia donada.

El dia que el P. Andreu reté son ànima al Creador, en verificar-se la seva pasqua, son traspass d'aquest món a la Casa del Pare, de tot arreu on bategava un cor teatí, d'onsevilla havia escampat la llavor de sa paraula o d'un consell, s'aixecà una complanta general. Al cel, aquell dia, la música i el cants dels àngels i dels sants no es van aturar. Només s'hi van afegir, en justa restitució, aquelles melodies que adesiara i ben de puntetes, el Pare Andreu, ben d'amagat, els hi havia anat robant. El 17 de maig de 1912, 4 anys després de nat i batejat a San Pedro, Buenos Aires, Argentina, el Bisbe Campins de Mallorca, el confirmava a Felanitx; teatí del 14 de setembre de 1924 fins el 28 de maig de 2002; en Francesc Andreu fou l'home enviat per Déu per tal que, ric de les melodies que ressonen a dalt del cel i dels secrets que amaguen els nostres arxius, ens digués quina és la espiritualitat, el carisma, el dret i la història que defineixen els fills de Sant Gaetà. Aquest prevere teatí, fill de Felanitx, visqué entre la música i la història. La música que robava al cel en ses llargues hores d'oració i la història que escorcollava als fons polsosos dels arxius que visitava.

Francesc Andreu i Maimó, prevere teatí de Felanitx, visqué amb el cap i el cor ficats al cel i els peus endinsats a la terra, 94 anys sencers, una setmana i quatre dies. Les seves obres honoren la ciutat de la qual n'és fill, l'Institut religiós al qual pertany i el món que encara sap trobar, en la música, el component indispensable de la seva identitat.

PARE FRANCESC ANDREU (1908 -2002) PETITA ANÀLISI DE LA SEVA MÚSICA

Les obres que escriví el Pare Andreu són, en la seva major part, de caràcter religiós, d'una lectura que requereix una certa especialització no gens fàcils d'interpretar, de registre agut, melodia sil·làbica (cada so correspon a una síl·laba) en combinació melismàtica a alguns dels seus passatges (us d'una síl·laba per a una frase sencera). També combina l'homofonia rítmica més estricta amb la fuga barroca, així com l'ús continuat d'onomatopeies reproduint el so de les campanes o les ones de la mar. També cal dir que emprava una gran varietat de signes musicals per desxifrar la seva intenció alhora d'interpretar la seva obra.

La devoció que tenia el compositor cap a la Mare de Déu de Sant Salvador serví d'inspiració per dedicar-li la **Missa "Mater Salvatoris"**, obra coral escrita l'any 1993. És interessant remarcar que el *Glòria* és la part més extensa i elaborada, deixant entreveure aquesta devoció amb aquest cant de lloança.

La Quarta Estació, dedicada a les víctimes de l'"enderrossall" de la Timba, és una balada on es descriu la tragèdia que va succeir a Felanitx l'any 1844 quan es celebrava el Via Crucis el dia del Ram (31 de Març), i que se'n va dur la vida de 414 felanitxers. En aquesta obra, l'autor fa un gran us de recursos expressius (*expressiu, sostenendo, accelerando, allargando, Moderato assai, con dolorosa espressione, Mosso, distensioni, deciso*), fet que ens mostra el seu sentiment i la seva intenció.

Amor de Pàtria és un poema musicat de Costa i Llobera, un cant a la nostra Illa, que tant enyorava. Està escrita en ritme ternari que, a diferència dels ritmes binaris, és de caràcter suau (pensem que les cançons de bressol o els valsos són ternaris), i permetent poder jugar més amb l'expressivitat i el tempo. A un dels passatges, les sopranos duen la melodia acompanyades de la resta del cor, on el Pare Andreu escriu entre parèntesi "(a boca closa)" creant per moments una orquestra de corda emulant les ones de la Mediterrània.

"Cant per a l'últim comiat" és la frase que precedeix el títol de l'obra **Al Paradís**, la funció de la qual, és ser cantada en cerimònia fúnebre. Curiosament està escrita en Re Major, una tonalitat brillant i aguda de difícil execució i conjunció.

Elegia és una "peça vocal o instrumental, generalment de poca extensió i de caràcter trist o melancòlic, que, a la manera de la composició homònima, evoca el lament per la pèrdua d'algú que ha mort i ret tribut a la seva memòria" (EC). Està escrita originalment per violí i piano, però en aquest cas és interpretada amb flauta.

L'Ave Maria està escrita per tenor i piano. L'autor inclou una gran gamma de cromatismes, canvis de compàs i us de diferents tempos.

En conclusió, la poesia, l'enyorança, la malenconia, la mort, la història, Déu, representen gairebé la temàtica de les obres del Pare Andreu, totes elles envoltades de l'aura felanitxera que tant estimava i que, encara que estiguin escrites des de la distància física, en són properes espiritualment, mostra evident d'aquest amor per Felanitx.

Josep Maria Borràs

MISSES

REQUIEM. Per a 2 v. en llatí. "Alla dolce memoria di mia Madre" 1960-1962.

REQUIEM en honor de S. Andreu Avel·lí. A 3 v. En italià.

REQUIEM en honor de la Virgen de la Viña. En castellà a una veu coral.

En honor del Castañar. (Béjar. Salamanca). A 2 v.m. En castellà. "Al P. Domingo Andreu y a la escolanía del Castañar" Roma 16 Julio 1979.

EUCCHARISTICA. A 2 v. en llatí. "Duabus vocibus aequalibus Organo comitante".

GUADALUPANA. A 2 i 3 v.m. i Assemblea En castellà. Roma, 25 Marzo 1976. Una flor a los pies de la Virgen del Tapeyac, Madre de los pobres del Señor, y para los coros de la Comunidad Teatina de México.

IGNIS ARDENS. In honorem S. PII PPX. Tribus vocibus virilibus concinendo organo comitante.

IN ONORE DI S. GAETANO. A 3 voci pari. En italià.

MATER ECCLESIAE. (amb motiu de la proclamació del dogma de l'Assumpció de Maria 1950) a 3 i 4 v.m. en llatí. "Tribus vocibus inaequalibus concinendo cum organo 1966. "A mi querido sobrino Domingo Andreu C.R. Sacerdote de Cristo. Temas: Virgo prudentísima, Assumpta est. Dos temas populares: San Alfonso y J de Monasterio.

MATER SALVATORIS. Felanitx, Juliol 1993. A 4 v.m. I acomp. A la Mare de Déu de Sant Salvador de Felanitx." Estrenada a Roma el 30 de Novembre de 1995 per la Capella Teatina, dirigida per Sor Catalina Puig.

MESSA DEI POVERI. En italià. "In honore di S. Caterina da Siena. Roma, Natale 1980". Per a 1 v i acompanyament. (Signori pietà, Santo, Agnello di Dio)

TOTA PULCRA. Duabus vocibus paribus organo comitante, en llatí.

HIMNARI TEATÍ

A SANT ANDREA AVELLINO A 3 v pari. Organo. Italiano Napoli Ottobre 1951

A S. ANDREA AVELINO. Versi di P. Francesco Andreu. Bari X, 41. Música di S. Amoscia. Morlujo XI, 48

GOIGS A SANT JOSEP MARIA TOMASI. Lletra de Joan Roig Montserrat. Catalan 1987. A 1 veu i acomp. I 4 v. m. a Capella.

INNO AL BAMBINO GESÚ. (Harmonització) Musica M° Prato.

INNO DELLA CROCIATA DEL DIVINO AMORE. Parole del Cav Uff. L. Ruiz de Cardenas.

ISTE CONFESSOR 2 v i. Órgano, latín. Agosto 1982.

RESPICE PATER. Invocacione a S. Gaetano. A 2 voci pari 1958.

RESPONSORIO in honore di S. Gaetano a una voce. Agosto 1968. Al M. R. P. Cleto Linari C.R. Fraternalmente.

RESPONSORIO di S. Gaetano. a 2 v

SALVE CAIETANE PATER. 2 y 3 v. pari. Latín.

SI QUERIS BENEFICIA. Roma Julio 1956.

VESPRI DI S. GAETANO. Confitebor, Beatus vir, Laudate pueri.

EUCARÍSTICS

ADOROTE DEVOTE. A 2 voci pari. Latín. Amb acom.

AVE VERUM A 2 v i Latín. Amb acomp.

AVE VERUM A 2 v i Latín.

AVE VERUM A 4 v i Latín A mon ben volgut mestre i amic M. Rd. P. Antoni Martorell T.O.R. Afectuosament.

JESU DULCEDO CORDIUM A 3 v pari. Latín

LAUDABO DOMINUM A 3 v i Latín. Canterano, Agosto 1962.

O MYSTERIUM A 1 v. y acompañamiento Latín.

O ESCA VIATORUM. A 4 voci pari.

O SALUTARIS HOSTIA A 2 v i Latín A los PP Capó CR M. Tocchi CR y Bartolomé Amengual CR. Bari Marzo 1947.

O SALUTARIS HOSTIA A 3 v. Latín A los PP G. Ferretti CR, F BianchiniCR y C. Partigno CR.

O SALUTARIS HOSTIA. A 3v p Latín.

O SALUTARIS HOSTIA. A 4 voci. Revisione 1954 varato en S. Andrea della Valle 13 XI 1954 per la festa di S. Pio X.

PANIS ANGELICUS. A 2 voci pari. Latín 1952-63. A Novelli Sacerdote D. Luigi M. Palombi, D. Andrea Av. Mantua, D Stefano M. Ufnal. Roma Settbre 1945.

PANIS ANGELICUS Per tenore Latín Roma 1965-67

PANIS ANGELICUS. (Particella Voce prima) Latín

SACRIS SOLEMNIS (Partichella Voce prima) Latín

TANTUM ERGO A tre voci pari. Alla dolce memoria di mio padre. Amb orgue.

TANTUM ERGO. A tre voci pari. Latín. Amb orgue.

CÀNTICS MARIANS

A LA MARE DE DÉU DE SANT SALVADOR. A 4 v.m. Poema de Mn. Gabriel Rebassa. A la Coral Teatina de Felanitx.

A LA VIRGEN DEL CASTAÑAR. A 3 v. En castellà. Versos 1979. Música 11 VIII 97.

AVE MARIA. A 4 v. virili Latín Al P. Miguel de los Santos Capó C.R. Fraternalmente (a Cappella) Roma Maig 1951.

AVE MARIA Per a tenor o soprano. Latín A la Mare de Déu de Sant Salvador. Roma 8 setembre 1953.

AVE MARIA Copla a 2 v. y acompañamiento Castellano 1979.

AVE MARIA Per Tenore. Latín. A Cesare Carlini con estima.

AVE MARIA. Per tenore. Italiano.

CANDOR AETERNAE. Solo, órgano i 4 v m Madonna della purità 8 V 93.

MAGNIFICAT. Latín 30 XI 1987.

MAGNIFICAT. Per a 2 v i. i acompañament. Per la novena del S. Natale. 1961.

MAGNIFICAT. Per a 2 v i. i acompañament. Per la novena del S. Natale. 1961.

O DOLCE NOME! Invocazione alla Madonna. A ricordo dell'Anno Mariano. Torri del Benaco (Ur) Luglio 1988 A 4 v Italiano.

REGINA COELI. A 4 v.m. Latín

SALVE REGINA I. A 4 v.m. Catalán 1991

R C SALVE REGINA II. A 3 v.m.

SALVE REGINA. A 2 voci pari. Latín. Acomp.

SALVE REINA I MARE. Felanitx 1991 (A la Mare de Déu de la Providència) Maig 1993. a 4 v.m. I acomp.

R SALVE. Coral a la mare de Déu de Cala Murta, Pollença.

TOTA SILESCIT. Latín 2 v. i acomp.

VERGINE BELLA Lirica per Soprano o Tenoro. Italiano Versos del P. G. De Ruggiero Roma 1951.

ALTRES COMPOSICIONS

ACLAMATIONES Ad 4 voces virilis. Latín. Rvmo P. Antonio March C.R. en el 25º annum ab inicio munere Sacerdotali feliciter agenti 30 III 1954.

R A CRISTO RE. Coral i estrofes en italià.

R AL.LELUIA PASQUAL. A 4 v.m.

ANGELI E PASTORI. A soli e coro di 2 voci virili. Versi G. Della Riva.

R A SANT PIO X. (lletra del P. Cleto Linari, teatí)

AL PARADIS. (A la "Capella Teatina", en memòria dels cantors que, amb un sant morir, ara, ja en Vida segura, canten al Crist Vivent l'eternal Alleluya. Per a 4 v.m. És un cant per al darrer comiat. Es sol cantar en el cementeri de Felanitx la Diada de Difunts. Roma 1987.

AMOR DE PATRIA. (lletra de Costa i Llobera) a 4 v.m. Català. Als cantors de la Capella Teatina de Felanitx. Roma Mayo 1951.

CANÇÓ DE NADAL. A 4 v.m. Nadal 1997.

CANT INICIAL DEL POBLE I COR. Roma 1984. A 4 v.m.

CÀNTIC DEL POBLE DE DÉU. A 4 v.m. i assemblea. Roma 1984.

CANTO DELLA RISURRECCIONE. A 4 voci dispari. Italiano Testo Antichi anonimi.

CANTO DI NATALE. Per tenore. Roma 1968.

R ECCE QUAM BONUM. A 3 v. virils.

E'L'ORA TUA! Canto Secolare a Cristo Redentore Italiano Roma Anno Santo del 2000.

EXSULTET ORBIS GAUDIIS. Música de L. Perosi. Soli di P. Andreu CR.

EXSULTET a 3 v y órgano Latín Noviembre 1990

C EXSULTET a 4 v Catalán Corpus cristi 1991

ECCE SACERDOS MAGNUS I. (homenatge al Cardenal L. Traggia. Primer Cardenal en prendre possessió del Títol de Sant'Andrea della Valle)

ECCE SACERDOS MAGNUS II. A Dom Gorgônio, Bispo da diocese de Itapetininga-SP-Brasil. A três e quatro vozes. Roma, Novembro 1998.

ECCE SACERDOS MAGNUS. 3 v. Capella.

FA SEGLES QUE DESFULLAU. (poema de Mn. Gabriel Rebassa a la Mare de Déu de Sant Salvador) a 4 v.m.

JESU REDEMPTOR OMNIUM. A 2 voci pari.

L'OFRENA JUBILAR. Lletra del P. Jaume Durán. Al P. Jaume Durán en el seu jubileu Sacerdotal. Roma 1990. A 3 v.m. en català.

LA QUARTA ESTACIÓ. Balada de l'Enterrossall. Al 150é aniversari de la caiguda de la Timba. Estrenada per la Capella Teatina en el 150é aniversari. Adient al Pregó de Setmana Santa. 1994. A 4 v.m.

NADALA. 1 v. i acomp.

R NATALE. Per a tenor

NINNA NANNA. A 1 v. i piano. Roma natale 1952.

R O ESCA VIATORUM. A 4 v. virils

OFERTA. A 4 v Catalán. És la mateixa lletra que l'Ofrena Jubilar.

R O JESU DULCIS MEMORIAE. A 3 v. virils.

PARLAU SENYOR. A 4 v.m. i acomp.

POPOLI TUTTI A 3 v.i. Italiano Pasqua 1983 nel 50° di sacerdozio.

RESONET IN LAUDIBUS. 2 veus i acompanyament. Natale 1964.

R SALMÒDIA RESPONSORIAL. Salm i coral a 4 v.m.

R SONO IL CANDOR LUNARE.

SPARGER DEI FIORI versi di Sta Teresa del B. Jesús. Motete a 2 voces. Italiano Roma 3 Octubre 1950.

TE DEUM. A 2 voci pari. Al R. P. Gaetano Rosell CR. Sacerdote novello. Roma Marrzo 1957.

TOTS ELS POBLES A 4 v m Catalán.

TU ES PETRUS A 4 virili. Latín 1994.

TU ES SACERDOS. A 2 voci pari.

VENI SPONSA CHRISTI. Motete a 1 voz latín Roma 1950.

VOU VERI VOU. (Eletre de Pere Orpí) A 4 v.m. i acomp. Roma, Desembre 1984

MÚSICA INSTRUMENTAL

ALLELUJA. Improvisazione pasquale 1955 Al P. Jaime Genovart TOR.

BARCAROLA. Roma 6 IV 1947

ELEGIA Piano forte - violino. A la dolce memoria di mio padre (tema de Puccini)

EL BELL SOMRIURE DE LA MARE DE DÉU. Manca la lletra

ENCONTRADA DE PASCUA.(ENTRADA) Órgano. Inspirada a un tema di C. Saint-Saens. 1955.

FUGA. Órgano En do menor. 1996.

GENEZARETH. (Berceuse) Para Pianoforte Roma Octubre 1966

IMNE A S. JOSEP M. TOMASI (solo música)(manca la lletra, preparat per a 1 i 4 v)

OFERTORIO Órgano 1965

PASTORALE. Al v. Luigi Perrone con riconoscenza e con i migliori auguri. Natale 1977.

PASTORALE Roma Dicembre 1981.

SORTIDA A la Virgen de Montenero. Montenero Septiembre 1971. En si bemol 1955.

De totes aquestes partitures trobareu còpia a l'arxiu de la Capella Teatina, manco les marcades per C o R que son les citades per Flavio Coluso o per Gaietà Rossell. L'original es troba a la Casa Central Teatina de Piazza Vidoni de Roma.

Bartomeu Rosselló

A SOR CATALINA PUIG

Directora benvolguda
de la
Capella Teatina de Felanitx

Baix tan airosa batuta
reneix novella florida
de cantars i de records
que ens reflen cor endins;
volen esbarts d'harmonies
per la Vila i ses Foranes
quan la Fe canta ardorosa
en el Festí Eucarístic
o la Pietat celebra
Pregons de Setmana Santa
o bé evoca sorpresa
l'Enderrossall de la Timba
com si fos encara ahir...
Així la guspira encesa
del pare Capó, Teatí
avui sura i flameja
dins el cor de Felanitx.

Roma, Festa de Sant Andreu, 30 Novembre 1995

Francesc Andreu Maimó C.R.

El Cardenal Canestri felicita al Pare Francesc Andreu (d'esquena a la fotografia) i Sor Catalina Puig el dia de l'estrena de la missa "Mater Salvatoris" a la Basílica de Sant Andrea della Valle, Roma.

PARLAMENT D'EN JAUME OLIVER A UN HOMENATGE AL P. ANDREU

P. Andreu:

Amigues i amics, només dues paraules que serveixin per expressar, en nom de tots, el significat d'aquest acte que celebrem.

És un acte modest, no cal dir-ho, però fonament sincer envers la persona del P. Andreu al qual volem retre públic testimoniatge de respecte i gratitud, perquè després de més de setanta anys de residir a Roma, ha mantingut tan vius els lligams amb Felanitx i amb la comunitat teatina de Sant Alfons, que des d'allà ha seguit dia a dia la nostra vida local amb una perseverança i una atenció que bé podem qualificar d'exemplars.

Ell mai no ha tallat el cordó umbilical que l'unia i l'uneix amb la terra que l'engendrà; més encara: ha volgut ser un felanitxer a Roma; però com que la ciutat dels Papes l'ha afaïçonat des de la juvenesa fins a l'ancianitat (pensem amb la capacitat d'integració que té Roma des de sempre) el P. Andreu tot i que quasi ha esdevingut un *romano di Roma*, com amb tant d'orgull solen proclamar-se els nadius de la Ciutat, tothora ha servat la memòria de la terra ancestral, conjuminant així en la seva persona, universalisme i localisme amb una molt reeixida simbiosi.

I d'aquesta conjunció n'ha resultat un home que, alhora que treballava en el ministeri sacerdotal i en la seva tasca historiogràfica dins el marc esplèndid de la catolicitat romana, alhora, dons, cultivava també un felanitxerisme elegant, amb to major, que mereix de part nostre aquest homenatge que ara li tributam.

Perquè, amigues i amics, el nostre paísà, parafrasejant la sentència de Terenci, bé podria afirmar que res que sigui de Felanitx li és aliè; i és per això que la Capella Teatina, que tantes mostres d'atenció ha rebut d'ell, avui vol fer pública una acció de gràcies que també intenta ser el pagament d'un deute, i és un deute d'aquells que son difícils de saldar, perquè en aquest cas no hi ha diners que hi valguin, sinó només una estima de les que no es poden mesurar.

La producció musical del P. Andreu, de la qual la Capella n'és dipositària i intèrpret, i que avui i moltes vegades hem tingut ocasió d'assaborir, és un caire més de la polifacètica personalitat i una mostra ben evident del seu tarannà artístic.

Per tot això, i per moltes altres coses que ara cal silenciar per no mortificar la vostra coneguda modèstia, ara volem dir-vos: Gràcies P. Andreu, moltes gràcies, i que Déu vos concedeixi més llarga vida i que nosaltres aprenguem la lliçó del vostre il·lusionat entusiasme que vos manté jove i actiu sense defallir mai.

Això és el que vos desitjam de tot cor.

II CENTENARI DE LES MONGES DE LA CARITAT.

LA QUARTA ESTACIÓ (Balada de l'Enterrossall).- Per els felanitxers és ja un tòpic rebregat; però per als qui no varen néixer aquí direm que el diumenge del Ram de l'any 1844, Felanitx va sofrir la més trista ensopegada de la seva història.

Aquell capvespre del 31 de Març, mentre discorria la devota processó dels Dotze Sermons pels carrers de la Vila, en arribar a la quarta estació situada just a l'indret de la timba del portal de Santa Rosa, pel pes de la gent reunida i també a causa del mal estat del marge o parat de contenció, en una exhalació, quan el quaresmer no havia encara aixecat el gest i la veu, en un enterrossall esgarrifós la timba amb una onada de pedres i de vides, aclaparà la devota processó, morint 414 germans nostres.

Entre els morts Sor Joana Aina Blanc, germana de la Caritat juntament amb dues terciàries trinitàries.

La pietosa imatge de la Mare de Déu, plena de pols i de sang, des d'un tabernacle abandonat, presidia aquella nit la bancalada del dol més trist de la nostra nissaga. Entre els qui portaven el tabernacle de la Mare de Déu fou ferit greument, un jove pietós que esdevindria anys després una glòria del clergat felanitxer, mossèn Miquel Sureda, fundador dels Ligorins i de les Filles de la Providència.

Providencialment, les congregacions que aquí havien nascut i les que havien de néixer, mesclaren la sang martirial amb la de tot el poble.

Rememorant el fet, el P. Francesc Andreu, un felanitxer benemèrit, al qui justament aquest mes de Maig li florirà dins les mans una primavera de noranta anys, va compondre lletra i música d'una balada que la Capella estrenà en complir-se els 150 anys de la desgràcia.

La balada té una patent força descriptiva en un ànsia que congria un clímax elaborat i que gradualment es torna tens fins esclafir en un esglai. A la segona part, damunt un fons de nit i de campanes funeràries, hi sura la complanta de les veus blanques que es descabdellen en melodies amarades de pena i desconhort.

"¿Com serà l'altre Encontrada, la de Pasqua al dematí?"

"Aquells morts vius ens esperen el dissabte sense fi, el dissabte sense fi".

A la santa memòria dels morts de l'Encontrada i en homenatge al benemèrit teatí en complir els seus noranta anys.

Jaume Oliver

INTÈRPRETS

CAPELLA TEATINA

La Capella Teatina és un conjunt vocal felanitxer fundat l'any 1939 i dirigit pel Teatí P. Miquel dels Sants Capó i Adrover. L'han dirigida també el P. Guillem Saletes i Femenia i des de l'any 1987 la R.T. Sor Catalina Puig i Soler.

La Capella neix per contribuir a la dignitat i l'esplendor del culte diví a l'església de Sant Alfons, sense menysprear el conreu de la música profana.

Als seus inicis no sovintejaven dins Mallorca els grups corals com avui en dia. Les seves actuacions són nombroses i a molts d'indrets de l'Illa.

A Felanitx intervé en dates històriques com són la benedicció de l'església de Sant Alfons, del nou Temple Parroquial de Cas Concos i en la commemoració del primer centenari de la Caiguda de la Timba i és convidada a participar a la "Setmana de Música" i "Música al Port" que organitza el Centre Cultural.

Intervé en la presentació d'uns quadres de la Passió del Senyor a l'antic Teatre Principal, que en realitat foren el preludi del que al llarg del temps quallaria en el famós Davallament que, cada Divendres Sant, reuneix a milers de persones a la plaça de Santa Margalida.

Va col·laborar amb la Confraria de Sant Agustí en la implantació dels Pregons de Setmana Santa, oferint concerts sacres per espai de molts d'anys i ha estat present a més als Pregons de Muro, Montuïri i Palma.

Fora de Mallorca, sota la batuta del P. Guillem Saletes, actua a la Sala del Tinell i també des del mític escenari del Palau de la Música de Barcelona. Sota el guiatge de Sor Catalina Puig, en una sortida a Itàlia, estrena la Missa "Mater Salvatoris" del P. Francesc Andreu a la Basílica de Sant Andrea della Valle, en la seva festa Titular. Cant a la Sala d'Audiències i a la Missa Dominical a la Basílica de Sant Pere del Vaticà, com també a la Basílica d'Asís i a la de Sant Paolo Maggiore de Nàpols. A un viatge fet per terres de Castella dona alguns concerts, il·lustrant també diverses misses al Santuari del Castañar. Per complir-se el sexagèsim aniversari de la seva fundació du a terme un intens programa d'actuacions en solitari i també amb l'estimable col·laboració d'altres grups corals i orquestrals, oferint als amics de la música de Felanitx, al manco, una activitat mensual. Ha cantat conjuntament amb les Bandes de Música de Porreres i Felanitx i més recentment amb l'Orquestra de Cambra "Els Solistes de Mallorca" i la "Camerata Sa Nostra".

.D'entre les nombroses partitures estrenades per la Capella, cal destacar la Missa "In Honorem Sancti Caietani" a sis veus mixtes, la Missa de Requiem i el Responso "Libera me Domine" a cinc veus mixtes en el I Centenari de la Caiguda de la Timba, l'"Himne de Felanitx" a nou veus mixtes, totes tres del P. Capó i la Missa "Mater Salvatoris" del P. Francesc Andreu ambdós teatins. Darrerament també i compostes per cantaires propis "O Vos Omnes" d'Onofre Prohens i "Stabat Mater" de Miquel Xamena.

Ha enregistrat cinc obres del compositor felanitxer Joan Baptista Aulí per a la VII Nit Bielenca i un C.D. monogràfic del P. Capó per celebrar el 60è aniversari de la Capella i la IX nit Bielenca. Darrerament ha promogut i patrocinat la gravació de la música de l'obra de teatre "Un Ciutadà a Matances" actuant a totes les representacions (nou vegades).

CATALINA PUIG SOLER R. T.,
Directora de la Capella Teatina

Neix a Felanitx i des de nina comença els estudis de música. Als setze anys aconseguix el títol professional de piano al Conservatori Superior de València.

Segueix un curs de perfeccionament, per espai de tres mesos, en qualitat d'interna, a Barcelona.

L'any següent, fa un curs a Madrid, ja d'àmbit nacional, de nou mesos de duració i que acaba amb la màxima qualificació.

Dos anys després la trobam de professora de música a l'Escola Superior del Castillo de las Navas del Marqués per a professors de Magisteri i complidors del Servei Social.

Professa a l'Institut de Religioses Teatines de la Immaculada; i a l'Escola Superior de Música Sagrada de Madrid, segueix quatre cursos de Cant Gregorià.

Posteriorment segueix tres cursos de pedagogia musical, un de cant escolar i dos de direcció coral i polifonia sota els auspicis de l'Escola Superior de Pedagogia Musical de Madrid.

És significatiu que als llocs per on passava, si no n'hi havia, sorgien darrera ella grups corals que assolien nivells ben envejables si hem de fer cas dels guardons guanyats als diferents concursos. Així a Madrid, al concurs provincial, per tres anys consecutius aconseguix el primer premi, i a Ciutat Real, el primer i segon.

A Mèxic, Districte Federal, funda una coral per enaltir l'esplendor del culte al Santuari de Sant Gaetà.

L'any 1987 agafa la batuta de la Capella Teatina i és ella que amb esforç, l'ha duïta al nivell que mai no havia assolit.

Aquests darrers anys ha realitzat quatre cursos de "Cant Gregorià Recuperat", a l'escola benedictina del Monestir de Cuelgamuros. Per això al repertori religiós de la Capella, especialment per Setmana Santa, en mig de les immortals obres de Palestrina i de Victoria, també s'inclouen responsoris i graduals gregorians.

MARIA TOMÀS VICENS, Piano

Nascuda a Felanitx (Mallorca), comença els estudis musicals als sis anys i toca per primera vegada en públic als dotze. Acaba el grau elemental i el mitjà, amb la qualificació d'excel·lent i Premi Extraordinari en el Conservatori Professional de Música i Dansa de les Balears.

La seva formació pianística ha estat realitzada sota la docència dels professors Miquel A. Segura, Miquel Farré, Ireneuz Jagla i Iván Cítera, i completada amb l'assistència a diversos cursos de tècnica pianística amb Laurent Cabasso, Josep Colom, Paul-Badura Skoda, Alain Planes, Ludmil Angelov i Andrezj Jasinski, igualment de música de cambra amb Angel Soler, León Ara, entre altres.

Als 21 anys debuta com a solista amb la Jove Orquestra de les Illes Balears. Ha realitzat diversos concerts a les Illes, Albacete, Madrid, i gravat obres de compositors mallorquins. L'any 2000 obté el primer premi en el Certamen de Música per a joves Intèrprets en la modalitat de solista.

Finalitza el Grau Superior de Música de Cambra i el de Piano amb les màximes qualificacions i Menció d'Honor al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona, a on també cursà el Post-Grau amb el catedràtic Miquel Farré.

Actualment, és professora de piano al Conservatori Professional de Música i Dansa de Palma. Segueix ampliant els seus estudis amb el mestre Iván Cítera.

FRANCISCA ROSSELLÓ MONSERRAT, Flauta

Neix a Felanitx i a l'edat de 6 anys comença els seus estudis musicals a l'Escola de Música "Pare Auli" del mateix poble i més tard amplia la seva formació al Conservatori Professional de Música i Dansa de Palma de Mallorca.

Obté el Títol Superior de Flauta Travessera al Conservatori Superior de Música del Liceu a Barcelona l'any 2000, obtenint les màximes qualificacions. Cal dir que té un estudi sobre Pedagogia Musical Títulat "Com acostar els nins amb dificultats a la Música", treball que actualment es troba a la Biblioteca del mateix centre.

Ha rebut classes de William Bennet, Magdalena Martínez, Josep F. Palou, Núria Tauler, Josep Miralles, entre d'altres. També ha assistit a cursos de formació de direcció coral, anàlisi, composició i direcció de banda.

Ha impartit classes de flauta travessera a les Escoles de Música de Vilafranca de Bonany, Son Servera, Antoni Torrandell d'Inca, Sant Llorenç des Cardassar, Manacor, Santanyí, Alcúdia i Santa Margalida, Conservatori de Música i Dansa d'Eivissa i al Conservatori Professional de Música i Dansa de Palma de Mallorca.

Ha actuat amb els Solistes de Mallorca, com a solista amb l'Orquestra de Flautes de les Illes Balears, així com a diferents pobles de Mallorca i ha realitzat diferents enregistraments amb la Banda de Música de Felanitx i la Fundació ACA amb la Capella Teatina. També ha actuat i enregistrat amb el grup "Cap on 'nam".

Cal dir que el compositor Derek Bourgeois, fins ara Director titular de la Banda de Música de Felanitx, li ha dedicat l'obra "Piccolo Picante", per piccolo i banda, obra que ha interpretat en diverses ocasions, una d'aquestes a Holanda amb el mateix compositor. Ha estat la subdirectora d'aquesta agrupació durant 6 anys.

Actualment dedica la seva tasca pedagògica als Col·legis de la Congregació de Sant Francesc d'Assís a Sa Pobla i Manacor, duent a terme projectes engrescadors com l'enregistrament anual d'un CD amb els alumnes de secundària, així com l'escenificació d'un musical per a la recaptació de diners pel viatge d'estudis, entre d'altres. També és professora de Flauta i Música de Cambra a l'Escola de Música de Felanitx, directora del cor de la Casa d'Extremadura i de l'actual Capella Teatina.

GUILLEM MONSERRAT BALLESTER, Tenor

Neix a Cas Concos des Cavaller, 1974.

Diplomat en magisteri musical per la UIB amb destinació definitiva al C.P, Escola Nova de Porreres. És estudiant del Tercer cicle de cant al Conservatori Professional de Música i Dansa de les Illes Balears amb la professora Joana Llabrés.

Ha estudiat tècnica de vocal amb els professors Yolanda Montoussé, Manuela Soto, David Mason, David Beven...

Ha compartit escenari amb la CUIB i Josep Carreras, Joan Pons, Lluís Llach, Maria del Mar Bonet...

Amb la CUIB ha actuat com a solista a un miserere a 4 veus amb el cor del Conservatori de Música d'Eivissa i Formentera. Ha format part del cor dels "Nobles" a l'Òpera Simón Boccanegra (G. Verdi) i com a solista a la representació de la Processó dels Profetes realitzat a La Seu el passat mes de desembre fent el paper de Daniel.

És Membre de la Coral Universitat de les Illes Balears en la corda de tenors. Recentment ha estat elegit per formar part del cor de cambra "Poema Harmònic" dirigit per Kym Hamps.

Com alumne del Conservatori ha participat a dues òperes: King Arthur (H. Purcell) i a La finta Semplice (W. Mozart) en el paper de Polidoro.

Ha participat com a solista juntament amb la soprano Margalida Massutí, Banda de Música de Felanitx, Capella Teatina i Coral de Felanitx al concert realitzat al Convent de Sant Agustí de Felanitx dedicat a músics i compositors Felanitxers. Setmana Santa 2007.

Actualment és Delegat de Música de la Direcció General de Cultura del Govern de les Illes Balears.

BARTOMEU MANRESA SERVERA, Orgue

Nascut a Felanitx (Mallorca), va començar els estudis musicals a l'edat de 6 anys a l'escola de música de la mateixa ciutat. Després d'obtenir el títol elemental de clarinet es va interessar per l'orgue i en va començar la seva formació amb l'organista Miquel Bennassar. Els estudis oficials d'orgue els va realitzar entre el Conservatori de les Illes Balears i el Conservatori Superior de música de Barcelona amb els professors Bartomeu Veny, Miquel Pons i Maria Nacy, respectivament, i els va acabar amb la màxima qualificació. Aquest mateix any va obtenir el Premi d'Honor de fi de Grau. És també diplomiat en educació musical i des de l'any 2001 exerceix com a professor de música al col·legi Beat Ramon Llull d'Inca.

Ha assistit en nombroses ocasions a cursos de perfeccionament internacionals amb Montserrat Torrent. També ha rebut classes d'altres professors com: Jean-Claude Zehnder, Luigi Ferdinando Tagliavini, Enrico Viccardi, Hans Hellsten, Matew Provost, Andrés Cea i Wolfgang Hörlin.

Des de l'any 1993 és organista de la Capella Teatina de Felanitx. Juntament amb aquesta agrupació coral ha realitzat actuacions a alguns orgues de Roma: Basílica de Sant Pere del Vaticà i Basílica de San Andrea della Valle, Nàpols i Assís.

Ha realitzat enregistraments en CD de compositors mallorquins entre els quals cal destacar el dedicat a la música de Mn. Bartomeu Ballester, enregistrat a l'orgue de la Catedral de Palma.

Ha actuat en diferents ocasions amb l'orquestra de cambra "Els solistes de Mallorca". Participa assíduament a les Jornades Internacionals de l'orgue històric de les Balears i també ha pres part del cicle "Els orgues de Catalunya". Col·labora regularment amb diferents agrupacions corals de Mallorca i és també organista de l'orgue Grenzing (2003) del convent de Sant Francesc d'Inca. Com a concertista ha tocat a nombrosos llocs de Mallorca, Eivissa, Tarragona i Salamanca.

MARIA ANTÒNIA OLIVER VADELL

Neix a Felanitx (Mallorca) el 3 d'abril de 1970. Estudià batxillerat artístic a l'Escola d'Art de Palma de Mallorca des de 1995 al 1997 i es va llicenciar en Belles Arts per la facultat de Belles Arts Sant Jordi de la Universitat de Barcelona, en les especialitats de Pintura i Gravat l'any 2002.

Completen els seus estudis un seminari "Art i Acció" al Museu d'Art Contemporani de Barcelona al novembre de 1998, un seminari "Disseny Tèxtil per Estampació", a la Facultat de Belles Arts de la UB als mesos de febrer i abril de 2002, obté el certificat d'Aptitud Pedagògica per la Universitat Politècnica de Catalunya a Barcelona al 2002, participa al curs/taller "Xilografia i Sistemes Orientals d'Estampació", dirigit per Wayne Andrew Crothers a la Fundació Pilar i Joan Miró a Mallorca als mesos d'agost i setembre de 2002, realitza un "curs de programació i maquetació aplicades al disseny gràfic" a Felanitx els mesos de gener a març de 2003, participa en les "III jornades educar en imatge" a Manacor al gener de 2005 i a les "IV jornades educar en imatge" a Manacor al 2006. Tres de les seves obres son seleccionades a la semifinal i final del Certamen d'Arts Plàstiques, modalitat de pintura i fotografia, del programa cultural Art Jove de les Illes Balears als anys 2001 i 2002 respectivament.

Guanyadora d'una Beca de Formació, experimentació i creació Pilar Juncosa, en els Tallers d'Obra Gràfica de la Fundació Pilar i Joan Miró a Mallorca, en la convocatòria de l'any 2001 del Premi i Beques Pilar Juncosa i Sotheby's.

Participa en l'exposició col·lectiva semifinalistes de Mallorca al Certamen d'Arts Plàstiques, Art Jove 2001 a s'escorxador de Porreres al juny de 2001, en l'exposició col·lectiva finalistes Art Jove 2001 al Casal Balaguer de Palma de Mallorca al juliol de 2001, en l'exposició col·lectiva semifinalistes de Mallorca al Certamen d'Arts Plàstiques, modalitat de fotografia, Art Jove 2002 a l'Universitat de les Illes Balears al juny de 2002 i en l'exposició col·lectiva Sense Títol 2002, a la Facultat de Belles Arts Sant Jordi de Barcelona al novembre de 2002.

També exposa individualment "Pintures i Gravats 00/02" a la Casa Municipal de Cultura de Felanitx al gener de 2003.

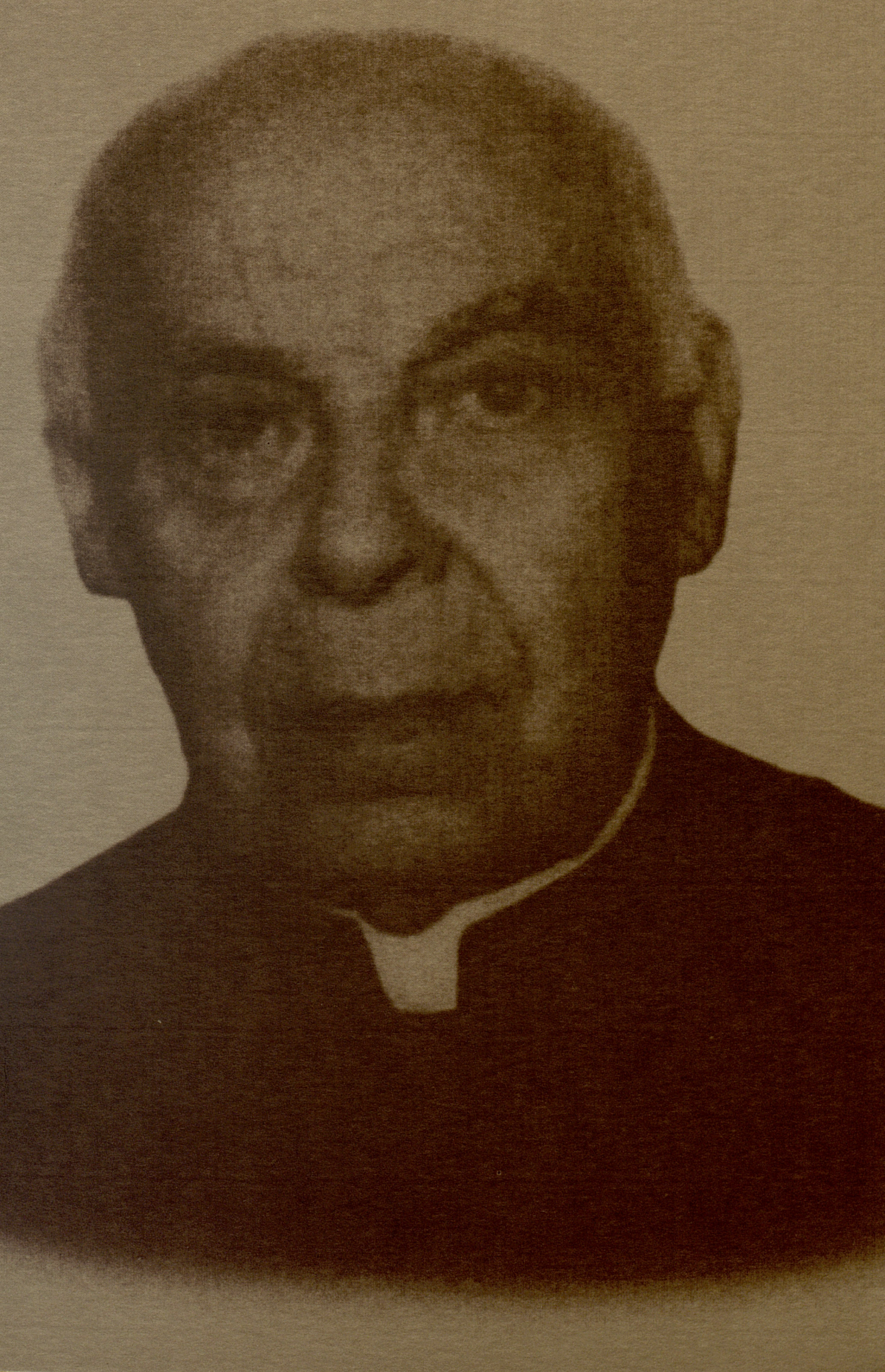

“NIT BIELENCA”

Búger - Mallorca

- 1983 I Nit Bielenca - Homenatge al compositor
John Cage (1912 - 1992) - Los Ángeles - USA
- 1992 II Nit Bielenca - Homenatge al compositor
Miquel Capllonch (1861 - 1935) - Pollença
- 1993 III Nit Bielenca - Homenatge al compositor
Mn. Miquel Tortell Simó (1802 - 1868) - Muro
- 1994 IV Nit Bielenca - Homenatge al compositor
Jaume Mas Porcel (1909 - 1993) - Ciutat de Mallorca
- 1995 V Nit Bielenca - Homenatge al compositor
Antoni Torrandell (1881 - 1963) - Ciutat d'Inca
- 1996 VI Nit Bielenca - Homenatge al compositor
Andreu Torrens (1845 - 1927) - Santa Maria de Camí
- 1997 VII Nit Bielenca - Homenatge al compositor
Joan Baptista Aulí (1796 - 1869) - Felanitx
- 1998 VIII Nit Bielenca - Homenatge al compositor
Mn. Bernat Salas (1874 - 1932) - Ciutat d'Inca
- 1999 IX Nit Bielenca - Homenatge al compositor
Miquel dels Sants Capó C.R. (1903 - 1978)
- 2000 X Nit Bielenca - Homenatge al compositor
Mn. Pere Josep Canyelles (1845 - 1922) - Calvià
- 2001 XI Nit Bielenca - Homenatge al compositor
Mn. Bartomeu Ballester (1900 - 1993) - Campos
- 2002 XII Nit Bielenca - Homenatge al compositor
Mn. Baltasar Moyà - Capdepera - Palma
- 2006 XIII Nit Bielenca - Homenatge al compositor
Monsenyor Pere Rabassa i Bisquerra - Palma

EDICIÓ I ORGANITZACIÓ:

Fundació
Àrea Creació Acústica
Son Bieli · Búger

Consell de
Mallorca

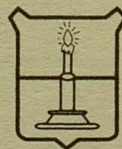
■ Departament de Cultura

AMB EL SUPORT DE:

Ajuntament
de Felanitx

AJUNTAMENT DE BÚGER

Fundació
"SA NOSTRA"

Amb el suport
telemàtic de:

Screen Art

TELECOMUNICACIONS

www.fundacioaca.org

e-mail: fundacioaca@fundacioaca.org

Edició i organització: **ACA** - Tel: 971 516 501 - Fax: 971 516 502

Dep. Legal: P.M. 2225-2007